

ป ร นี ม มิต ว ส วั ต ดี
ต อ น สิริ มา ๑ เท พ น ๑ รั (๒)

ดูก่อน เธอผู้เห็นภัยในวัฏสงสารทั้งหลาย บุคคลบางคน
ในโลกนี้ กระทำบุญกิริยาวัตถุที่สำเร็จด้วยทานมีประมาณอันยิ่ง
กระทำบุญกิริยาวัตถุที่สำเร็จด้วยศีลมีประมาณอันยิ่ง แต่ไม่ได้
เจริญบุญกิริยาวัตถุที่สำเร็จด้วยภาวนาเป็นอย่างยิ่ง เมื่อถึงแก่
กาลกิริยาตายไปแล้ว เขาย่อมเข้าถึงความเป็นสหายแห่งเทวดา
ชั้นปรนิมมิตวสวัตดี

ปรณิรมิตวสวัตติ ตอนสิริมาเทพนารี (๒)

๓๗๓

ชีวิตของคนเราต้องมีการพลัดพรากจากกันเป็นธรรมดา ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินเงินทอง คน ลัทธิ สิ่งของอันเป็นที่รัก ดังนั้นถึงคราวจำเป็นต้องสูญเสียบางสิ่ง หลายๆ คนยอมเสียเงินตรา เพื่อแลกกับเวลาที่จะสูญเสียไป เพราะเวลาเป็นสิ่งที่มีความค่ายิ่งกว่าเงินตรา เวลาแม้เพียงน้อยนิด สามารถเปลี่ยนเป็นสมบัติได้อย่างมหาศาล หลายๆ คนยอมเสียเวลาเพื่อแลกกับอารมณ์ที่ดีๆ เพราะอารมณ์ดีมีคุณค่ายิ่งกว่าเงินตรา ดังนั้นจึงยอมเสียเงินตรา ดีกว่าเสียเวลาและอารมณ์ อารมณ์ดี อารมณ์เบิกบานและอารมณ์ที่เป็นกุศล ควรให้เกิดขึ้นในดวงใจของเราเสมอ เพราะเมื่ออารมณ์ดีแล้ว ใจของเราก็จะมีความสุข แม้จะสูญเสียอะไรก็ตาม แต่ถ้าใจเราดี ใจเราเป็นสุข ก็เสมือนไม่ได้สูญเสียอะไรไป ฉะนั้นให้หวงแหนเวลาและรักษาอารมณ์ดีไว้เสมอ

พระลัมมาลัมพุทเธเจ้าตรัสไว้ใน ปุณฺณกิริยาวัตตสูตร ว่า

“ดูก่อน เธอผู้เห็นภัยในวัฏสงสารทั้งหลาย บุคคลบางคนในโลกนี้ กระทำบุญกิริยาวัตตुที่สำเร็จด้วยทานมีประมาณอันยิ่ง กระทำบุญกิริยาวัตตुที่สำเร็จด้วยศีลมีประมาณอันยิ่ง แต่ไม่ได้เจริญบุญกิริยาวัตตुที่สำเร็จด้วยภาวนาเป็นอย่างยิ่ง เมื่อถึงแก่กาลกิริยาตายไปแล้ว เขาย่อมเข้าถึงความเป็นสหายแห่งเทวดาชั้นปรณิรมิตวสวัตติ”

ป ร นิ ม มิต ว ส วั ต ตี ต อ น สิริ มา เท พ น า รี (๒)

๓๗๔

เมื่อครั้งที่แล้ว หลวงพ่อได้เล่าเรื่องของหญิงงามเมือง ชื่อสิริมาค้างเอาไว้ว่า เธอได้เปลี่ยนวิถีชีวิตจากหญิงงามเมือง มาเป็นยอดหญิงพุทธสาวิกาผู้มีจิตใจสูงส่ง วิถีชีวิตของเธอ เปลี่ยนไป เพราะได้ยอดกัลยาณมิตรคือมหาอุบาสิกาอุตตรา ที่ได้พามาฟังธรรมจากพระผู้มีพระภาคเจ้า และด้วยอุปนิสัย บารมีที่เธอเคยสั่งสมอบรมมาแต่ปางก่อน ทำให้เธอได้บรรลุธรรม เป็นพระโสดาบัน เป็นอริยบุคคลในพระพุทธศาสนา

ตั้งแต่นั้นมา เธอก็ละเว้นอาชีวะเดิม ซึ่งเป็นที่รังเกียจ ของคนดีมีศีลธรรม เธอได้มุ่งหน้าประกอบกองการกุศล มีอจล- ศรัทธาที่เชื่อมั่นไม่หวั่นไหวต่อสิ่งใดๆ เธอได้ตั้งสลากภัตวันละ ๘ สำหรับ อารารณาให้พระภิกษุสงฆ์ได้อนุเคราะห์เป็นเนื่อนาบุญ ที่บ้านของเธอ เพื่อรับสลากภัตวันละ ๘ รูป เป็นประจำทุกวัน

อาหารที่นำมาถวายแด่พระภิกษุสงฆ์ ล้วนจัดสรรอย่าง ประณีตที่สุด และถวายในปริมาณที่มาก โดยอาหารที่ถวายแด่ พระภิกษุรูปเดียว ก็สามารถแผ้วไปถึงภิกษุอีก ๔ รูป ทั้งนี้ ก็เพราะเธอตั้งอยู่ในภูมิของพระโสดาบัน จึงไม่มีความตระหนี่ ทั้งให้ทานด้วยความเคารพ ให้ด้วยมือของตัวเอง ยิ่งให้ใจยิ่ง เบิกบานผ่องใส เหมือนดอกไม้ที่กำลังเบ่งบาน เพราะศรัทธา ของพระโสดาบันเป็นอจลศรัทธา คือไม่อ่อนแอจนคลอนแคลน ไม่ว่าใครจะมายั่วยุให้เลิกนับถือพระรัตนตรัยก็ไม่สำเร็จ เพราะ

ป ร นิ ม มิ ต ว ส วั ต ตี ต อ น สิริมา เท พ นารี (๒)

๓๖๕

เธอมีสัมมาทิฐิเต็มเปี่ยมบริบูรณ์

ครั้นเธอละสังขารก็ได้ไปอุบัติเป็นเทพนารีผู้มีฤทธาานุภาพมาก สถิตอยู่ที่สวรรค์ชั้นปรนิมมิตวสวัตติ เมื่อสิริมาเทพนารีได้ใคร่ครวญพิจารณาดูทิพยสมบัติ และเหตุที่ทำให้เธอได้มาเสวยสมบัติใหญ่เช่นนี้ ก็รู้ว่า มหาสมบัติเหล่านี้ได้มาด้วยอำนาจบุญที่มีความเลื่อมใสในพระรัตนตรัย และถวายทานแด่พระภิกษุสงฆ์ด้วยความเคารพทุกวัน เมื่อเล็งแลลงมาด้วยทิพยจักขุ เธอมองเห็นพระผู้มีพระภาคเจ้ากำลังถูกห้อมล้อมด้วยหมู่ภิกษุสงฆ์ และมหาชนเป็นจำนวนมาก ซึ่งกำลังประชุมกันอยู่ในบริเวณใกล้กับร่างของเธอที่กำลังขึ้นอืดในขณะนั้น

*ทันทีที่สิริมาเทพนารีปรารถนาจะมาถวายบังคม พระพุทธรองค์ ราชรถก็ลอยเลื่อนมาปรากฏอยู่ตรงหน้าเพื่อรับลงไปยังมนุษยโลก เหล่าเทพอัปสรที่เป็นบริวารก็พากันมาห้อมล้อม เพื่อจะลงมายังโลกมนุษย์ด้วย เธอขึ้นนั่งราชรถและมุ่งตรงมายังมหาสมาคมทันที จากนั้นเธอได้เข้าไปถวายนมัสการพระผู้มีพระภาคเจ้า ด้วยดวงหทัยที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความเคารพนอบน้อมต่อพระองค์

ปรณิหมิตวสวัตตี ตอนสิริมาเทพนารี (๒)

๓๗๖

ขณะนั้นเอง พระวังคีสเถระซึ่งบรรลุลูกบุญชำนานใน
ทิพยจักรฯ ได้แลเห็นเทพนารีผู้เลอโฉม ยากที่จักหานารีใด
เปรียบปาน กำลังถวายนมัสการพระบรมครูอยู่ จึงยกหัตถ์ขึ้น
อัญชลีทูลขอพระบรมพุทธานุญาต ไต่ถามเทพนารีรูปร่างนั้นว่า

“ดูก่อนเทพนารี ราชรถของท่านประดับประดาอลังการ
ด้วยรัตนชาติ งามล้ำเลิศ มีกำลังรวดเร็วราวกับสายฟ้าแลบ
ด้วยอำนาจแห่งบุญของท่าน และตัวท่านเองที่นั่งเหนือราชรถ
ก็ปรากฏรุ่งเรืองด้วยรัศมีประดุจดั่งอัคคีอันรุ่งเรืองโชตินาการ
รัศมีของท่านงามน่ายลดังพระจันทร์ที่แวดล้อมไปด้วยดวงดาว
นักขัตฤกษ์ ดูก่อนเทพนารีผู้เลอโฉม เราใครจักถามท่านว่า
ตัวท่านมาจากเทวโลกชั้นไหน”

เทพนารีสิริมา ตอบพระเถระด้วยความนอบน้อมว่า
“ข้าแต่พระคุณเจ้า ประชุมชนแห่งเทวโลกใด ซึ่งมีนามว่าปรณิ-
มิตวสวัตตีอันเป็นแดนสวรรค์ชั้นสูงสุด เป็นที่สถิตอยู่ของ
เทพบุตรและเทพธิดาทั้งหลาย ผู้ปรารถนาจะบริโภคมกคุณ
อันเป็นทิพย์อันใด ก็มีผู้เนรมิตให้สมความปรารถนา ตัวข้าพเจ้า
นี้มาจากเทวโลกชั้นนั้น”

พระวังคีสเถระ ถามต่อไปว่า “ดูก่อนเทพนารี แต่ก่อน
ท่านประพตีกุศลกรรมอันเป็นกุศลสุจริตอย่างไร จึงได้ไปอุบัติ

ปรนิมมิตวสวัตติ ตอน สิริมาเทพนารี (๒)

๓๗๓

ในเทวโลกชั้นสูงที่มีชื่อว่า ปรนิมมิตวสวัตติ ท่านเป็นผู้มียศ
มีบริวารจะนับจะประมาณมิได้ ได้เจริญซึ่งความสุขอันเป็นทิพย์
อุทยานภาพของตัวท่านก็ประเสริฐเลิศนัก ทิคน้อยใหญ่ก็
สว่างไสวไปด้วยรัศมีของท่าน อีกทั้งตัวท่านก็แวดล้อมไปด้วย
เทพนารีชาวสวรรค์ ท่านได้สร้างกุศลกรรมอันใด จึงได้ไปเสวยสุข
ณ แดนสวรรค์สุขาวดีเช่นนี้”

สิริมาเทพนารีกราบเรียนพระเถระว่า “ข้าแต่พระคุณเจ้า
ผู้เจริญ เดิมข้าพเจ้ามีนามว่า สิริมา ได้ศึกษาวิชานาฏศิลป์ คือ
การฟ้อนและการขับร้อง สำหรับบำเรอในราชสำนักของพระเจ้า-
พิมพิสารในราชคฤห์มหานครแห่งนี้ ต่อมาข้าพเจ้าได้โชคอัน
ประเสริฐ ได้มีโอกาสสดับพระธรรมเทศนาของพระผู้มีพระภาคเจ้า
และได้ทราบชัดซึ่งพระนิพพาน ข้าพเจ้าจะสักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา
สีลัพพตปรามาส มิได้มีความคลางแคลงสงสัยในพระรัตนตรัย
อีกต่อไป ถึงความวิเศษด้วยความรู้แจ้งในอริยสัจสี่ ตั้งอยู่ใน
พระโสดาปัตติผลอันเป็นผลเบื้องต้นในบวรพระพุทธศาสนา
สามารถปิดทุกคติภูมิให้กับตัวเองได้ บัดนี้ ข้าพเจ้ายินดีในพระ-
นิพพานอันเป็นธรรมปราศจากโทษ แม้ข้าพเจ้าจะเป็นเทพนารี
แต่ก็ยังเป็นสาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ข้าพเจ้าตั้งอยู่ใน
อริยภูมิเป็นพุทธสาวิกา มุ่งหน้ามาจากเทวโลกเพื่อขอถวาย
นมัสการพระผู้มีพระภาคเจ้า”

๓๗๘

จากนั้น สิริมาเทพนารีได้ถวายนมัสการพระบรมศาสดา กับพระภิกษุทั้งหลาย แล้วกระทำประทักษิณ ๓ รอบ กราบทูล อัมลาพระพุทธรองค์ และพาเทพกัญญาที่เป็นบริวารกลับไป สถิตเสวยสุขที่ปราสาทพิมานของตน ณ ปณิณมิตวสวัตติ์ เทวโลกตามเดิม

นี่ก็เป็นตัวอย่างของผู้ที่ได้สั่งสมบุญ แล้วได้ไปเสวยสุข อยู่ในสวรรค์ชั้นนี้ เราจะเห็นได้ว่า สวรรค์ชั้นปณิณมิตวสวัตติ์นี้เป็นแดนสวรรค์ชั้นสูงสุดซึ่งเป็นที่สถิตของเหล่าทวยเทพผู้มี ความเป็นอยู่อย่างสุขสบายเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเมื่อปรารถนาสิ่งใด ก็จะมีบริวารผู้รู้ใจคอยเฝ้าให้ ใครจะไปชั้นนี้ได้ก็ต้องรับ ขวนขวายสร้างกุศลผลบุญให้มากที่สุด สวรรค์ทุกชั้นเป็นของ กลางซึ่งมีไว้เป็นที่รองรับผู้มีบุญที่สั่งสมบุญไว้ดีแล้ว ให้ได้มา เสวยสุขสมบัติกันอย่างเต็มที่ จนกว่าจะหมดอายุขัยหรือ หมดบุญกันนั้นแหละ ถ้าใครสั่งสมบุญไว้มาก ความสุขอันเป็น ทิพย์ก็มีมากและเสวยสุขนั้นได้ยาวนานมาก

คำว่า ฟ้าบันดาลหรือพรหมลิขิตไม่มีกับชาวสวรรค์ เพราะชาวทวยเทพทั้งหลายล้วนสมปรารถนา เพราะบุญที่ตัวเอง ทำเองทั้งนั้น เราเป็นนักสร้างบารมีก็ต้องลิขิตชีวิตของตัวเอง ด้วยการสร้างบุญอย่างเต็มที่ เพราะบุญเท่านั้นจะบันดาลสุข

ป ร นิ ม มิ ต ว ส วั ต ตี ต อ น สิริมาเทพนารี (๒)

๓๓๕

ทั้งในมนุษย์และในเทวโลก ตราบกระทั่งให้ได้สุขในภพอันวิเศษ
บุญนี้แหละเป็นเครื่องกำหนดชะตาชีวิตในอนาคตของเราว่าจะ
เป็นเช่นไร ดังนั้นให้พวกเราทุกคน หมั่นสั่งสมบุญไว้มากๆ ทั้งทาน
ศีล ภาวนา รวมไปถึงบารมีทั้ง ๓๐ ทศ ก็ต้องให้เต็มเปี่ยมบริบูรณ์
เมื่อทำแล้วก็อธิษฐานจิตให้ดี อยากไปอยู่สวรรค์ชั้นไหน ก็ให้
หมั่นอธิษฐานจิตตอกย้ำไว้เรื่อยๆ แล้วเราจะสมปรารถนากัน
ทุกคน

